

מ"ת 29775/02/17 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון נגד שאדי אסעד, אחמד חמודה (עציר)

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 29775-02-17 מדינת ישראל נ' אבו אסעד(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 54664/2017

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
מבקשים	מדינת ישראל פרקליטות מחוז צפון באמצעות עוה"ד נורית הדס
נגד	
משיבים	1. שאדי אסעד (עציר) 2. אחמד חמודה (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד אלבר מני

החלטה (המשיב 2)

1. בפני בקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים, של המשיב 2, אשר כבר שוחרר בחלופת מעצר, במסגרת בקשת המדינה להארכת המעצר טרם הגשת כתב האישום נוכח הצהרת תובע.

2. בכתב האישום נטען כי בתאריך 4.2.2017 סמוך לשעה 21:25 היו שני המשיבים בקיוסק המכונה 'פיצוציית טייגר' הנמצא בסמוך לצומת המטה בנצרת ושאותו מפעיל המשיב 1. נטען, כי המשיב 2, מושא החלטה זו, הגיע קודם לכן לקיוסק ברכב אותו החנה על המדרכה בסמוך לקיוסק. על פי הנתען, מספר דקות לאחר השעה הנזכרת הגיע רכב גולף לבן וחנה על המדרכה בסמוך לקיוסק. נטען כי המשיב 1 יצא מהקיוסק, נכנס לרכב הגולף, וקיבל מאחר אקדח עם מחסנית ריקה, והכניסו לכיס מעילו. המשיב 1 חזר לקיוסק, התיישב ליד המשיב 2 מאחורי דלפק המכירה של הקיוסק, הוציא את האקדח מכיסו השמאלי מתחת לדלפק ובחן את הנשק. בהמשך, כך נטען, עטפו המשיבים את האקדח, כאשר המשיב 2 מביא למשיב 1 נייר לבן, המשיב 1 עוטף את האקדח בנייר, ואחר כך מכניסו לשקית שחורה. לאחר דברים אלה, על-פי הנתען, יצא המשיב 1 מהקיוסק והניח את השקית ובה האקדח מתחת לגלגל הימני הקדמי של הרכב של המשיב 2 ושב לקיוסק. שני המשיבים מואשמים בעבירת החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בצירוף סעיף 29 לאותו חוק.

3. ביום 12.2.2017 דנתי בבקשת המשטרה להארכת מעצרו של שני המשיבים, נוכח הצהרת תובע. בהחלטתי מאותו היום, קבעתי כי מצאתי בתיק חשד סביר, "ואולם, החומר אשר אמור לכאורה לבסס את רמת החשדות הנדרשת להמשך מעצר נוכח הצהרת תובע, לכאורה אינו מצוי בתיק. הצדדים התייחסו למצלמות אבטחה (ע' 8 ש' 32 - ע' 9 ש' 1), והסנגור טען לגבי כך שרואים במצלמות שאדם יוצא מהפיצוצייה וחוזר ומשחק עם דבר מה (ע' 10 ש' 12). בתיק החקירה נמצא דוח צפייה (סומן 3) המתייחס בין היתר לדברים אלה; אולם התקליטור אשר נמצא בתיק באותו שלב

(אשר סומן 4), לא כלל לכאורה את המפורט ברוב דו"ח הצפייה, ובפרט העניינים שהיה בהם כדי להצביע על עילה לכאורה למעצר עד לתום ההליכים.

4. משלא מצאתי עילה לכאורה למעצר עד לתום ההליכים נגד המשיבים, הוריתי על שחרורם לחלופת מעצר. המשטרה הגישה ערר. מהחלטתו של בית המשפט המחוזי (כבוד השופטת ר' גלפז מוקדי) עולה כי המשטרה הקרינה באותו דיון את הקלטות הרלוונטיות (עמ"י 24196-02-17 **מדינת ישראל נ' אבו אסעד** (12.2.2017)). כבוד השופטת **גלפז מוקדי** קבעה כי בסרטון זה "גם אם במאמץ, ניתן לראות אקדח מוחזק בידיו של המשיב 1. כמו כן, לכאורה, המשיב 2 אינו נוגע באקדח אלא מביא נייר למשיב 1. עוד צוין בתיק החקירה, ובעניין זה אומר כי לא הבחנתי בו במבט ראשון בסרטון, כי המשיב 1 סימן למשיב 2 לעבר מצלמות האבטחה". עוד נקבע כי "עיון בחומר הראיות וכך גם מדבריו של ב"כ העוררת מלמד, כי זולת הסרטון הזה וסרטון נוסף הקושר בין האקדח, אשר נארז בתוך בית העסק, ולכאורה הועבר אל מחוץ לבית העסק והוסתר ברכב, אין ראיות ממשיות נוספות. צוין בפניי, כי המשיב 2 צולם עם כלי נשק וכך גם לא מסר גרסה כלשהי ואף הכחיש כי ראה את האקדח". בית המשפט המחוזי קבע כי "...במצב הראייתי בתיק זה, כאשר עסקינן בבקשת מעצר לפי סעיף 17(ד), יש אבחנה ברורה בין שני המשיבים, המצדיקה גם אבחנה בבקשת המעצר ביחס לשניים אלו, וזאת כבר בשלב זה, אף בטרם הגשת כתב האישום". בית המשפט המחוזי קיבל את הערר בקשר למשיב 1 והורה על מעצרו עד לתום ההליכים, ואילו לגבי המשיב 2 מושא החלטה זו, מצא כי אין מקום להתערב בהחלטה המורה על שחרורו בתנאים.

5. המדינה כאמור הגישה כתב אישום והגישה בקשה למעצר עד לתום ההליכים, לגבי המשיבים שניהם. הדיון בבקשה נגד המשיב 1, אשר מצוי במעצר, נדחה ליום 26.2.2017. הדיון בבקשה לעצור את המשיב 2, המשוחרר בתנאים, עד לתום ההליכים, התקיים היום והחלטה זו מכריעה בה.

ראיות לכאורה

6. מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להרשעת המשיב 2 בעבירת החזקת נשק. בסרטונים, אשר כאמור נמצאים כעת בתיק החקירה, רואים את המשיב 1 מתעסק עם חפץ מתחת לדלפק הקיוסק; המשיב 2 מביא לו נייר; החפץ מוכנס אל תוך שקית שחורה; המשיב 1 יוצא מהעסק ומניח את השקית מתחת לכלי רכב החונה מחוץ לעסק. בשקית שחורה מתחת לרכב ניסאן נמצא אקדח (דו"ח פעולה שמעון אייל הקר מיום 4.2.2017 בשעה 23:10; תמונות בדו"ח מסכים חקירת מז"פ). רכב ניסאן 1547554 היה מחוץ לעסק (דו"ח פעולה 016-0219-1). המשיב 2 אישר בחקירתו כי רכב בעל מספר רישוי זה שייך לו (חקירת אחמד חמודה 5.2.2017 גיליון 2 ש' 10-11). ב"כ המבקשת הפנתה להגדרת "החזקה" בסעיף 34כד לחוק העונשין, התשל"ז-1977: "שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד". לכאורה, לאדם שליטה בחפץ המצוי מתחת לרכבו: בענין שליטה בחפץ המוחבא ברשות הרבים באופן שעובר אורח אינו עשוי למצוא אותו אלא בדרך מקרה, ראו ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש** (9.5.2010) המפנה ל-ע"פ 250/84 **הוכסטט נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ(1) 813 (1986). השתתפותו של המשיב 2 בטיפול באקדח (בהבאת נייר), יציאתו של המשיב 1 מהעסק לעיני המשיב 2 כאשר בידו של המשיב 1 השקית השחורה שבה נמצא (לאחר מכן) האקדח, והחבאת השקית

מחוץ לעסק בידי המשיב 1 דווקא מתחת לרכבו של המשיב 2 מוכיחות, לכאורה, את מודעותו של המשיב 2 למקום המחבוא ושליטתו בו, בצוותא עם המשיב 1 (לענין החזקה שאינה חזקה פיזית, בצוותא, ראו **חרבוש**, פס' 17). אציון, עיון בפרוטוקול הדיון בערר הנזכר בענייננו, בשלב של בקשת מעצר נוכח הצהרת תובע, מעלה כי המשטרה לא טענה בענין החבאת האקדח דווקא מתחת לרכבו של המשיב 2.

עילת מעצר

7. עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין מהווה עבירת בטחון המקימה חזקת מסוכנות (ראו סעיפים 21(א)(ג)(2) ו-35(ב)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). כן מקובלת עלי טענת המבקשת, לפיה מאחר והאדם אשר הביא למשיב 1 את הנשק טרם נתפס, מתקיימת עילת מעצר נוכח חשד שאי-מעצרו של המשיב 2 יביא לשיבוש הליכי משפט או השפעה על עדים. ראו לענין זה את ניסיון המשיבים לתאם עמדות (המסמך שסימנתי 3 בתיק החקירה).

מעצר עד לתום ההליכים לאחר שחרור בחלופת מעצר

8. כפי שכבר צוין, המשיב 2 שוחרר ביום 12.2.2017, במסגרת הבקשה להארכת מעצר נוכח הצהרת תובע, בתנאים, והערר על השחרור בתנאים בעניינו נדחה.

9. "[...] לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר, וכאשר מתבקש בית המשפט להורות על מעצרו מחדש של מי ששוחרר משכבר, הרי ששומה עליו ליתן משקל רב לעובדה כי מדובר באדם שכבר שוחרר ממעצר (בש"פ 1237/04 **מדינת ישראל נ' גיאסוב**, פס' 9 (11.2.2004)); ראו גם בש"פ 11224/05 **כהן נ' מדינת ישראל** (7.12.2005) אליה הפנתה המבקשת - "ככלל בית משפט זה נוקט במשנה זהירות בטרם מורה הוא על מעצרו של אדם עד תום ההליכים לאחר שכבר שוחרר...". - שם הורה בית המשפט על מעצר מחדש, תוך ציון שבמסגרת האיטום מושא הבקשה, המשיב שם עשה שפטים במתלונן והתעלל בו קשות; ראו גם בש"פ 8425/12 **אבוג'דיד נ' מדינת ישראל** (21.11.2012), בו נעצר מחדש אדם המואשם במעשי בריונות ואיומים בצוותא נגד מספר מתלוננים).

10. לא מצאתי מקום במקרה שבפני, להורות על מעצרו של המשיב 2 מחדש לאחר שהוא כבר שוחרר בתנאים.

11. הנסיבה החדשה לה טוענת המבקשת היא, הפרת תנאי השחרור בידי המשיב 2. הסנגור הנכבד טען כי אין מקום לקבל את הבקשה על בסיס טענה זו, שכן היא אינה נכללת בכתב הבקשה; ואף לאחר שהסנגור הפנה לכך שהבקשה הוגשה עוד לפני ההפרה הנטענת בדיון ביום 15.2.2017 (ע' 9 ש' 21-22), לא ראתה המבקשת לנכון לתקן את הבקשה. העיקר הוא, שמקובלת עלי גם טענת הסנגור לגוף סוגיית ההפרה. ההפרה הנטענת היא בכך, שנכתב בהחלטת השחרור כי על המשיב 2 להתייצב במשטרה "לפי דרישה"; ביום 14.2.2017 לקראת הדיון הנזכר התקשר שוטר למשמורן באסל חמודה וביקש ממנו להביא את המשיב 2 עמו לתחנה. המשמורן מסר כי המשיב 2 ישן; כאשר

המשיב 2 לא הגיע, ניסה השוטר להתקשר שוב למשמורן, אולם לא היה מענה (מב/2). מקובלת עלי טענת הסנגור כי לא הוכח וגם אין טענה בפני לפיה המשיב 2 עצמו ידע על השיחה עם המשמורן בזמן אמת. כלומר, ייתכן ויש כאן הפרה של המשמורן, אולם אין טענה שהודע למשיב 2 עצמו שעליו להגיע לתחנה או שידע על כך בזמן אמת (מי שנחקר הוא המשמורן וגם לא ראיתי בחקירה זו שאלות בנושא ידיעת המשיב 2, והמשמורן חזר על כך שהמשיב 2 ישן - מב/3). ייתכן ויש למצות את הדין עם המשמורן; בקשה כזו אינה בפני; אולם בהעדר טענה או הוכחה שהמשיב 2 ידע על הדרישה להתייצב למשטרה בזמן אמת, אין מקום לצעד החריג של הוראה על מעצר מחדש של המשיב 2 לאחר שכבר שוחרר בתנאים. כאן המקום לציין כי מבלי שהצדדים ויתרו על טענותיהם, הוחלף המשמורן בדיון ביום 15.2.2017, ולא היה בפיה של ב"כ המבקשת היום טענה בענין הפרה נוספת מאז.

12. זאת ועוד. כאמור, לאחר שמוטב זה שחרר את המשיב 2 בתנאים, בית המשפט המחוזי דחה את הערר על ההחלטה בעניינו. כפי שכפר צוין, החלטת בית המשפט המחוזי אמנם התבססה על חומר ראיתי שונה מזה שעמד בבסיס החלטתי. אולם זאת יש להדגיש: ב"כ המאשימה אישרה בדיון היום בבקשה שבפני כעת למעצר עד תום ההליכים, כי מאז ההחלטה בערר, לא הגיע חומר ראיתי נוסף למעט חומר טכני, והסנגור טען כי גם חומר טכני לא הגיע. הבקשה שבפני כעת אינה הבקשה למעצר נוכח הצהרת תובע, אלא מסגרת דיונית אחרת - בקשה למעצר עד לתום ההליכים. ועם זאת, כאמור אין שינוי במצב הראיות מאז ההחלטה בערר בשלב הצהרת תובע. הרף הראיתי בבקשה להארכת מעצר נוכח הצהרת תובע נמוך מזה שבבקשה למעצר עד לתום ההליכים. לו סברה המדינה כי יש מקום להשיג על קביעת בית המשפט המחוזי בענין האיזון הנכון בענין המשיב 2, בין בטענה שהנשק הוחבא דווקא מתחת למכונית של המשיב 2, בין נוכח סרטון שצולם באירוע בו רואים את המשיב 2 מחזיק נשק, בין כי מעצר הוא הכלל בעבירות נשק, בין מטעמים נוספים, ראוי היה שתפנה בהליך עררי מתאים בפני בית המשפט העליון. כאמור, אמנם מדובר כעת במסגרת דיונית שונה, אולם מהותם של דברים היא, שלמעט בקשר לטענת ההפרה (שנדחית), המבקשת מבקשת כי לאחר שבית המשפט המחוזי קבע בערר את האיזון המתבקש נוכח החומר הראיתי נגד המשיב 2 והנסיבות האחרות, כי בית משפט השלום יקבע אחרת. גם אם אניח לצורך הדיון שאין בכך טעם לפגם, נסיבות שבהן איזון בענין המשיב 2 נקבע כבר בידי בית המשפט המחוזי בערר, לא מצאתי כי מקרה זה, נוכח ההלכה לפיה מורים על מעצרו מחדש של אדם שכבר שוחרר בתנאים במקרים חריגים, הוא המקרה שבו יש לעצור מחדש את המשיב 2.

13. אוסיף, כי אמנם אחזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה, אולם העבירה המיוחסת למשיב 2 - אחזקת נשק גרידא, ללא כל נסיבות המוסיפות חומרה נוספת (כגון שימוש בנשק במסגרת עבירה אחרת, או סחר בנשק), היא בצד המתון של הרצף בענין עבירות נשק. גם מטעם זה לא מצאתי כי מקרה זה הוא המקרה שבו באופן חריג יורה בית המשפט על מעצר עד לתום ההליכים של אדם שכבר שוחרר בתנאים.

14. הנני דוחה את בקשת המדינה לעצור את המשיב 2 עד לתום ההליכים. אלא אם יוחלט אחרת, המשיב יוותר עד לתום ההליכים נגדו משוחרר בתנאים שבהם הוא משוחרר כעת.

15. הסנגור ביקש כי יותר למשיב 2 לצאת לעבודה באופן מפוקח. בשלב זה תינתן למבקשת הזדמנות לחקור את המשמורן הנוסף המוצע לענין זה, והצדדים יטענו טענותיהם בענין.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בהעדר
הצדדים.

דניאל קירס, שופט